

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 23. märtsil 2020 – Finanzamt Kiel versus Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(Kohtuasi C-141/20)

(2020/C 222/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Finanzamt Kiel

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (edaspidi „kuues käibemaksudirektiiv“) (⁽¹⁾) artikli 4 lõike 4 teist lõiku koosmõjus artikli 21 lõike 1 punktiga a ja lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et need lubavad liikmesriigil määrata käibemaksugrupi (*Organkreis*) asemel maksukohustuslaseks käibemaksugrupi ühe liikme (*Organträger*, käibemaksugrupi moodustamise seisukohast ühendav ettevõtja)?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, saab tugineda direktiivi 77/388/EMÜ artikli 4 lõike 4 teisele lõigule koosmõjus artikli 21 lõike 1 punktiga a ja lõikega 3?
3. Kas Euroopa Kohtu 16. juuli 2015. aasta otsuse Larentia + Minerva (⁽²⁾) (C-108/14 ja C-109/14, EU:C:2015:496, punkt 44 jj) punktis 46 ette nähtud hindamisel, kas käibemaksuseaduse (Umsatzsteuergesetz) § 2 lõike 2 punkti 2 esimeses lauses sisalduv rahalise seotuse nõue kujutab endast vajalikku ja sobivat meetet, et ennetada kuritarvitavat praktikat või käitumist või võidelda maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimisega, tuleb kohaldada ranget või vähem ranget kriteeriumi?
4. Kas direktiivi 77/388/EMÜ artikli 4 lõiget 1, lõike 4 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et viidatud sätted lubavad liikmesriigil tüpiseerimise kaudu käsitada isikut direktiivi 77/388/EMÜ artikli 4 lõike 1 tähenduses mitteiseseisvana, kui isik on teise ettevõtja (käibemaksugrupi moodustamise seisukohast ühendava ettevõtja) ettevõttega rahaliselt, majanduslikult ja organisatsiooniliselt seotud sellisel viisil, et ühendav ettevõtja saab isiku puhul läbi suruda omaenda tahet ja seeläbi takistada isikul kujundada teistsugust tahet?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

(²) Euroopa Kohtu 16. juuli 2015. aasta otsus (C-108/14 ja C-109/14, EU:C:2015:496).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Rotterdam (Madalmaad) 24. märtsil 2020 – Stichting Rookpreventie Jeugd jt versus Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

(Kohtuasi C-160/20)

(2020/C 222/20)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Rotterdam

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Stichting Rookpreventie Jeugd jt

Vastustaja: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Teine menetluspool: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftakfabrikanten (VSK)

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2014/40 ⁽¹⁾ artikli 4 lõige 1, mille kohaselt põhineb mõõtmismeetod ISO standarditel, mis ei ole vabalt kättesaadavad, on kooskõlas ETL artikli 297 lõikega 1 (ja määrusega [EL] nr 216/2013 ⁽²⁾) ning aluseks oleva läbipaistvuspõhimõttega?
2. Kas direktiivi 2014/40 artikli 4 lõikes 1 viidatud ISO standardeid 4387, 10315, 8454 ja 8243 tuleb tõlgendada ja kohaldada nii, et direktiivi artikli 4 lõike 1 tõlgendamise ja kohaldamise raames saab teha järelduse, et lisaks sellele, et eralduva tõrva, nikotiini ja süsinikmonooksiidi koguseid on vaja mõõta (ja kontrollida) ettenähtud mõõtmismeetodit kasutades, saab ja/või tuleb asjaomaseid koguseid mõõta (ja kontrollida) ka muul viisil ja muu intensiivsusega?
3. a) Kas direktiivi 2014/40 artikli 4 lõige 1 on vastuolus direktiivi nõuetega, direktiivi artikli 4 lõikega 2 ning Maailma Terviseorganisatsiooni tubaka tarbimise leviku vähendamise raamkonventsiooni (edaspidi „tubaka tarbimise leviku vähendamise raamkonventsioon“) artikli 5 lõikega 3, kuna tubakatööstus osales direktiivi 2014/40 artikli 4 lõikes 1 viidatud ISO standardite väljatöötamisel?

b) Kas direktiivi 2014/40 artikli 4 lõige 1 on vastuolus direktiivi nõuetega, ETL artikli 114 lõikega 3, tubaka tarbimise leviku vähendamise raamkonventsiooni eesmärgiga ning põhiõiguste harta artiklitega 24 ja 35 põhjusel, et kõnealuses lõikes ette nähtud mõõtmismeetodiga ei mõõdetata filtriga sigarettidest eralduvate ainete koguseid sigarettide ettenähtud viisil kasutamise korral, kuna selle meetodi puhul ei võeta arvesse toimet, mida avaldavad filtris sisalduvad väikesed õhutusavad, mille katab suitsetaja sigareti ettenähtud viisil kasutamise korral huulte ja sõrmedega põhiosas kinni?
4. a) Millist alternatiivset mõõtmismeetodit (ja kontrollimeetodit) saab või tuleb kasutada, kui Euroopa Kohus vastab:
  - esimesele küsimusele eitavalt?
  - teisele küsimusele jaatavalt?
  - kolmanda küsimuse punktile a ja/või punktile b jaatavalt?
b) Kui Euroopa Kohus ei saa neljanda küsimuse punktile a vastata: Kas juhul, kui ajutiselt ei ole olema ühtegi mõõtmismeetodit, on tegemist direktiivi 2014/40 artikli 24 lõikes 3 kirjeldatud olukorraga?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/40/EL tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/37/EÜ (ELT 2014, L 127, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 7. märtsi 2013. aasta määrus (EL) nr 216/2013 Euroopa Liidu Teataja elektroonilise avaldamise kohta (ELT 2013, L 69, lk 1).